Nr 29. Sibiiu, Sâmbătă 12|24 Martie 1883. *Anul XXXI*

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sûnt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiiu 11 Martie.

Avem dinaintea noastră mai multe ḑiare mari unguresci din Budapesta și un uriaș mititel din Cluj. Toate aceste se ocupă cu „adunările române", „agitațiunile române" și cu „dacoromânii".

Pare că, dacă n'ar fi români în țările unguresci, în vecinătatea lor, fericirea ar fi completă în tot cuprinsul umbrit de coroana stului Stefan.

Pare, căci e întrebare, dacă ar fi așa.

Ori care dintre naționalitățile „loiale" din Ungaria și Transilvania în locul românilor, arate-se ele cât de „loiale", va se ḑică cât de supuse, nu garantează ceea ce garantează românul din firea lui. Ungurii politici însĕ au fost așa de „prudenți", încât de veacuri n'au contribuit la strivirea nici unei naționalități așa de mult, ca la cea a naționalității române. S'au aliat în timpurile vechi cu polonii, până și cu inimicii crestinătății, cu turcii, au făcut lige interne, numai ca sĕ poată strivì pe românii din țările și afară din țările lor.

Era o beție politică aceasta care, a făcut mult rĕu țărilor din părțile dela rĕsăritul de meaḑăḑi și ungurilor însiși. Beția lor politică i-a dus la dependență și încă, dacă ne gândìm la urmările după bătaia dela Mohaci, la rușinoasă dependență. În Budapesta resida un pașă turcesc. O parte, considerabilă din Ungaria, era pașalic turcesc. Altă parte era sub un principe aspirant la coroana Ungariei, născut creștin, dar sub protecțiune sau tutorat turcesc. Numai o mică parte rĕmăsese independentă, într'atât că 'și alesese rege pe Ferdinand I. din dinastia Habsburgilor.

Împĕrații Austriei, adecă ai Germaniei, au curățit Ungaria de Turci, și Ungaria, mai târḑiu și Transilvania, căutară și găsiră scutință sub sceptrul acelor împĕrați germani, cari au eliberat-o de turci, și găsindu-o se și începe o eră mai bună pentru amĕndouĕ țĕrile. Ungurii însĕ eară revin la vechia lor „înțelepciune" politică, la persecuțiunile elementului românesc, în forme nouĕ.

Beția politică se începe de nou și pe o scară cu mult mai întinsă. Politicii unguresci nu se mai țĕrmuresc numai la români, ci vor sĕ striveasscă toate naționalitățile.

Politica aceasta au ajuns culmea în 1848.. ..!

Ori și cine ar fi așteptat, că dela 1849—1860, Ungurii vor fi învĕțat ceva și vor pune puterile lor intelectuale în servițiul unei cause, care sĕ fie și salutată și spriginită într'o formă de toate popoarele locuitoare pe teritoriul coroanei unguresci. Promiteau ei munți de aur, până când n'au ajuns la putere, însĕ numai până atunci. Căci nu mult, ba putem ḑice îndată după ce au ajuns la putere, au creat o situațiune, a cărei sfârșit este maghiarisarea tuturor nemaghiarilor.

„*Trebue sĕ o spunem pe față*, ḑice „Pesti Naplo," în Nrul 79 (de Mercuri 21 Martie), *că în Ungaria nu poate esista altă scoală secundară, de cât numai maghiară.*"

„*Trebue sĕ o spunem pe față și trebue sĕ o și realizăm*".

Eată un credeu politic, în care se cuprinde toată politica ungurească de astăḑi. Un credeu esclusiv și strivitor până la esterminare. Și cu credeul acest politic seamănă toate întreprinderile guvernului unguresc, mai cu seamă dela 1872 încoace. Toate projectele, toate ordinațiunile și instrucțiunile, cari de atunci încoace emanează dela guvern, au drept țintă, că în contraḑicere cu legile fundamentale anterioare numai viața ungurească sĕ aibă loc în Ungaria și Transilvania, ear celelalte sĕ se stêrpească, cât s'ar putè mai curênd.

Supusă analisei starea de lucruri, care resultă din contradicțiuni de aceste, mai poate ḑice cineva că nu sûnt politicii ungurilor aceia, cari sguduesc din toate temeliile statul, pe care-l pretind a fi esclusiv numai al lor și pe care pretind că numai el îl susțin și îl apără?

Vorbesc dară dle lor vorbe goale, cu cari pot amăgì pe oameni fără de cunoscință de causă, când vorbesc de agitațiuni românesci. E i sûnt agitatorii, numai cât agitațiunei lor caută a-i da forma legalității, ceea ce este cu atât mai rĕu.

Prin nimica nu se poate compromite legalitatea, prin asupriri îmbrăcate în forme de a le ei.

Și dacă dlor au îndrăsneală de a se folosì de forme *sacrosancte* pentru asuprirea cuiva, cel asuprit sĕ nu aibă dreptul a se apăra nici cu arme loiale și legitime, nu în sens general și nedeterminat, dar în sensul, după cum sûnt legile actuale?

Ce va se ḑică, când cuiva i se dispută dreptul de a-și apăra esistența cu legea în mână? Nu este pus afară din lege acela, care își apără esistența lui în mod loial cu mijloace legale, date de asupritori însuși? Și dacă este pus afară din lege, e l este agitator, căce vrea sĕ reîntre într'ênsa, sau a c e l, care l'au scos și i se opune, când vrea sĕ reîntre?

La întrebarea aceasta Ungurii ne remân, și vor remânè pururea datori cu rĕspunsul. Strigătele lor cu vorbe mari și late nu desleagă, din contră, încurcă problemele și ale lor și ale noastre, care ar trebuì sĕ fie identice.

Ce e mai curios în tot lucrul este, că înșiși administratorii legilor susțin și propagă teorii de aceste de drept întors.

După vocea unui uriaș mititel din Cluj, organ oficios al guvernului, metropolitul românilor gr. or. nu trebuia sĕ protesteze contra projectului, care vatĕmă drepturile naționalităților nemaghiare; după același uriaș mititel, protestul metropolitului ar fi provocat într'unirile românilor, în contra căror „omul sânt" (așa ḑice „Magyar Polgár" metropolitului) trebuia sĕ scrie, oprind pe credincioșii sĕi a participa la dênsele.

Va se ḑică guvernul cântă aceeași arie, numai în alte octave, pentru că din toată espectorațiunea ḑiarului clujan nu se vede altă, decât dorința, ca sabia de foc a interḑicerei, care, după părerea noastră, a fost mai mult ca de prisos, sĕ fie sclipit încă înainte de protestul bisericei gr. or. din Transilvania și Ungaria, la porțile întrunirilor.

Aceasta este o pretensiune necualificabilă, dar ea este făcută și încă de o foaie, cum am ḑis, în servițiul guvernului. Aceasta are sĕ însemneze ceva. Foaia și pretensiunea sûnt destul de caracteristice și de instructive. Ele ne marchează și posițiunea, ca sĕ scim unde și cum nu aflăm.

Din posițiunea aceasta ne putem, și se poate orienta ori și cine, dacă am făcut bine sau rĕu că de astădată am fost mai deștepți ca de alte dăți și ne am ridicat glasul.

În privința aceasta ne spriginesce încâtva și „Egyetértés" însuși, care, cu toate că nu vrea sĕ remână înapoia consoților sĕi și ne numesce agitatori, împută guvernului un lucru ce apropie causa de dreptate; împută, că guvernul n'a cerut sfatul episcopatului si preoțimei gr. or., așa pe cum a cerut pe cel al episcopatului romano-catolic.

Guvernul în adevĕr n'a consultat nici episcopatul, nici preoțimea, nici poporul românesc în privința projectului și fiind că era de lipsă sĕ'l consulte, de și cam târḑiu, și episcopatul și preoțimea și poporul și-au esprimat părerile. Au făcut dar aceea ce și „Egyetértés" recunoasce că trebuia sĕ se facă, firesce în alt mod.

Dacă au făcut românii ceea ce trebuia sĕ facă, cum pot fi agitatori etc.?

FOIȚA.

Cristian Waldo
sau
CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 23).

Cristiano strînse fără voe degetele gingașe ale Margaretei; ea însĕ cugeta că este vorba de a începe jocul, și roșie de plăcere și de frică, îl urmà încâlcirile vesele, sau mai bine ḑis ea se simțea așa de liniștită, precât avea dreptul sĕ fie prin grația și legeritatea s'a.

— Ei bine, eu cred că nu-mi mai este frică, îi ḑise ea, revenind la loc, pre când celalalt cadril începea o figură nouă.

— Ești foarte voinică, rĕspunse Cristiano. Eu voesc sĕ te spriginesc, dară vĕd că Dta seii întrebuința aripile și acuși o sĕ sbori cu ori și care va venì.

— Numai cu baronul, nu! Dară spune-mi, de ce credeai că eu esagerez aversiunea mea cătră dênsul?

— O! Doamne! Eu vĕd că Dta iubești cu pasiune balul, adecă festivitățile și lucsul: toată pasiunea are consecențe. Așa dară, dacă este plăcerea scopul, avuția este mijlocul.

— Ei! Dta mĕ credi așa de proastă și fără de minte, ca sĕ nu pot pretinde avuție fără a mĕ mărita după un moșneag?

— Dar așa mărturisești, că avuția este pentru Dta condiția căsătoriei?

— Dacă aș ḑice da, ce ai cugeta de mine?

— Nimic rĕu.

— Da, eu aș fi ca multe altele, și prin urmare, Dta nu m'ai ținè de loc de bine?

Conversația aceasta delicată fù continuată în pausa a treia din cadrilul, la care luaseră parte tinerii nostri.

Margareta provoacă sinceritatea lui Cristiano.

— Mărturisesce, ḑise ea, că Dta desprețuesci fetele, care se mărită pentru a se înavuți, ca Olga de esemplu, care află baronul foarte frumos prin fasetele diamantutui cel mare din visurile ei.

— Eu nu desprețuesc nimic, rĕspunse aventurierul; eu sûnt născut tolerant, sau, fasetele virtuții mele sûnt tîmpite în atingere cu lumea. Eu am entusiasm, pentru tot ce este superior spiritului lumei, și indeferență filosofică, pentru tot, ce se ține de curentul vulgar.

— Entusiasm ḑici? Nu este plătit foarte scump un lucru așa natural ca desinteresarea? Eu nu-ți cer atâta, domnule Goefle; eu nu-ți reclam decât stima. Crede-mĕ dară, te rog, că eu sûnt liberă în alegerea mea, și că eu consultez numai inima și nici decât interesele. De n'aș mai avè nici când dentele la mâneci și pantlici de atlas la haină, de n'aș mai juca nici când la sunetul a trei-ḑeci de violine, clarinete și contra-basuri, eu m'aș simți capabilă a face imensele aceste sacrificii pentru a-mi conserva libertatea simțimentelor și puritatea consciinței mele!

Margareta vorbise cu foc. Animată prin joc, ea își espuse inima întreagă; sufletul ei generos și romantic i se vedea în ochii lucitori, în surîsul radios, în atitudinea sa a unei paseri nerăbdătoare a se înălța spre nuori, în frumosul pĕr blond, ce părea a se alipì în formă de șerpi animați pe lângă umerii ei albi, în tonul emoționat a vocei sale, în sfârșit în toată ființa sa drăgălașe și încântătoare.

Cristiano fu fascinat de toate aceste și ne mai sciind ce ḑice el puse Margaretei, ca în vis, următoarea întrebare bizară.

— Totuși, Dta n'ai sĕ iubești decât pe un bărbat de rangul Dtale și dacă fără voie ți-ar vorbì inima de un biet bărbat fără nume... fără stare... de Cristiano Waldo de esemplu... te ai rușina și te-ai crede în discordie cu consciința Dtale?

— Cristian Waldo? ḑise Margareta; pentru ce Cristian Waldo? Bizar esemplu alegi!

(Va urma.)

www.digibuc.ro

Revista politică.

Sibiiu, în 11 Martie.

Afacerea convocărei congresului bisericesc al sêrbilor din Ungaria a fost discutată în „Pester Lloyd“ în numĕrul de Mercuri, într'un articul de fond, în fruntea foaiei. Ar fi un semn bun pentru autonomia bisericească, carea se părea ceva mai nainte foarte problematică. Organul guvernului unguresc vine şi descopere, în mod ostentativ, dorinţa episcopatului sêrbesc de a se casa sau reduce autonomia bisericească şi tacsează dorinţa aceasta de ilegală. Vom reproduce acest articul, de şi nu ne privesce pe noi de adreptul, fiind că îl aflăm foarte interesant.

În ḑiarele din Budapesta s'a scris, că venind dl Petru Carp, ministrul resident al României pe lângă curtea din Viena, la Budapesta ca sĕ întêmpine pe regele Carol şi regina Elisabeta în călĕtoria lor spre Italia, a folosit ocasiunea şi a convenit cu dl ministru president Tisza, care convenire a ţinut o oară.

Dela Roma se telegrafează, că regele şi regina Italiei vor face pela mijlocul lui Aprile regelui şi reginei României o visită în Pegli.

Rĕspuns final dlui C. la noua lui critică asupra întregirei postului de protopresbiter în Oravița.

Caransebeş, 7 Martie 1883.

Dl C în alt nou articul tripartit lung, precum este de lungă o ḑi din postul cel mare, supune unei critici şi reflessiunile noastre publicate în Nrul 21 al „Telegrafului Roman“ în cestiunea susatinsă.

Regretăm, că nu ni-a succes în reflessiuni a convinge pe dl C, cumcă opiniunea sa despre denumirea de protopresbiter nu este dreaptă; ni va permite aşa dar şi dl C a i descoperì, că nici în această nouă critică nu a fost în stare a comproba, că Consistoriul şi Episcopul au vătămat legea prin aprobarea şi esecutarea actului electoral.

Diferenţa esenţială între dl C de o parte, apoi între organele consistoriului de altă parte în această controversă mult discutată, după părerea noastră, esistă în aceea, că dl C se leagă pur şi simplu de litera legei, pe când organele diecesei după învĕţătura dḑeescului apostol' Pavel: „litera omoară, numai spiritul vivifică“ pe lângă litera legei, în casul concret nefericit redactate (!), au avut în ageră vedere şi spiritul legei, apoi exigenţele actului electoral ca cas earăş concret.

Dl C spre a eşì la cale cu argumentările şi deducţiunile lui află de bine a ignora total pasagiul final al respectivei decisiuni cons. carele sună: „apoi fiindcă după spiritul şi litera legei acei trei „indivi ḑi, cari au într'unit cele mai multe voturi „(§. 53 al 5 din stat. org.) au sĕ se presinte Consi„storiului spre a se denumì unul din ei de proto„presbiter, prin urmare aşa numita alegere de pro„topresbiter în faptă este numai o presentare de „candidaţi“.

În reflessiuni din adins am atins numai ici colea în treacăt stările anormale din Oravița sub decursul alegerei. Din consideraţiuni momentuoase şi cu deosebire pentru de a cruţa unele persoane, întrate în opositiune vrênd nevrênd, n'am înşirat acele motive sontice, cari au necesitat consistoriul în mod imperativ a lua în cestiune o decisiune grabnică definitivă.

Acum constrînşi de suspectările dlui C o facem şi aceasta.

Organele societăţii călei ferate, care în locul montanistic Oravița, ca proprietariu mare este un factor deciḑĕtoriu, apoi servitorii altor biserici, precum şi unii creştini de alte confesiuni, cari din curiositate au asistat la ambele sinoade electorale, au condamnat în terminii cei mai aspri starea anarchică produsă în acel tract protopresbiteral de 4—5 indivi ḑi, cărora la început le-au secundat şi alţi vre-o câţi-va deputaţi. Aceşti bărbaţi strĕini, maturi şi neinteresaţi au admirat pacienţa organelor superioare bisericesci esprimêndu-se, că sub atari împregiurări şi cu asemenea oameni, sĕ ferească Dḑeu şi pe neamicii lor de o autonomiă bisericească.

Că cu ce soiu de oameni a avut a lucra comisariul cons., binevoiască dl C a cetì în Nr. 18 al iubitului sĕu ḑiariu „Luminătoriul“, declaraţiunea de alt cum falsă, a dlui advocat Ioan Lepa. Cetind dl C această declaraţiune, dacă mai are dênsul numai o picătură de simţ de umanitate şi cultură, cred că'şi va mai modifica aspra şi nedreapta sa judecată asupra procedurei comisariului consistorial.

Apoi îndată după escrierea concursului administratorul protopresbiteral în nenumerate raporturi către consistoriu se plânge, că nu'l mai ascultă nimenea, că pe lângă cea mai mare bunăvoinţă nu îşi poate împlinì oficiul şi că din aceste motive stagnează toate în protopresbiterat. Ear' după ţinerea sinoadelor electorale tot administratoriul, insultat în comitetul şi sinodul protopresbiteral, a abḑis necondiţionat de administratură.

În atari împregiurări o sumă de procese divorţiale aşteptau resolvirea lor finală urgată nu numai de către părţi, ci şi chiar de către Ministeriu. În mai multe şi valoroase comune ale tractului esistau şi esistă încă frecări şi neînţelegeri între preoţi, învĕţători şi creştini, cari frecări, dacă nu se lecuesc iute şi cu tact, de regulă degenerează în treceri la altă confesiune şi în prefacerea scoalei confesionale în comunală.

Şi aceste exigenţii indigitate aci numai pe scurt a trebuit Consistoriul sĕ-le ia în cea mai de aproape matură consideraţiune, căci la din contră: *Roma deliberante Saguntum periit.*

Medela (? Red.) administraturei de 2—3 luni, recomandată de dl C., după cunoscinţa noastră de oameni, lucruri şi împregiurări nici pe departe nu ar fi putut vindeca rĕul înrădĕcinat. Las că spesele atât ale comisarului, cât şi ale deputaţilor îndepărtaţi de Oravița, dacă aceşti din urmă ar mai fi participat la alte sinoade electorale, s'ar fi suit la o sumă enormă, pe când protopresbiteratul ca atare nu are nici un cruceriu şi astfel spesele escrierei de concurs şi ale comisariului a trebuit sĕ le supoarte însuşi Consistoriul. Ear' membrii opositiunei nu s'au arătat aplecaţi la vre un sacrificiu.

Faptele aceste vorbesc destul de lămurit şi cuget, că nu mai au lipsă de alt comentariu.

Celelalte invective şi suspicionări ale d-lui C. le trecem cu vederea, căci altcum am fi necesitaţi sĕ scriem un tractat întreg.

Dar unele invective grosolane de tot pretind imperativ respuns.

Dlui C, în cinismul sĕu înăscut, îi place a stigmatisa decisiunea consistorială, dată oponenţilor din Oravița la protestul lor, de o apucătură rabulistică şi de o falsificare de lege.

Pardon dle C! Aci devini deja o b r . . . . c, onoratul public mi va erta această espresiune neurbană. Dta, carele după singura-ţi mărturisire nu cunosci bine pe membrii Consistoriului din Caransebeş, nici împregiurările de pe aici, adscrii cu intenţiune învederată de a vătăma, adscrii membrilor Consistoriului *mala fides* în aplicarea legei, 'i adscrii tendenţa de a falsifica legea.

La acestea nu te îndreptăţesc suciturile dtale advocaţiale din ambii articuli tripartiţi, cari, ţesuţi a priori anume spre ajungerea unui scop prefipt, culmineză în principiul, carele se vede, căţi l-ai luat de devisă: *fiat justitia, aut pereat mundus.*

Ar fi pĕcat a mai perde cuvinte cu Dta în această cestiune, căci pecând batjocuresci pe alţii de infalibili, tot în acelaşi moment cu mare emfasă te declari singur de infalibil!

Cine din noi şi unde a pledat pentru omnipotenţa Consistorielor eparchiale? Ce vorbe agitătoare şi neprecugetate sûnt şi acestea? În congresul din urmă au vorbit numai archidiecesanii la cestiunea precisărei causelor apelabile şi neapelabile. Dintre Caransebeşeni în acel congres nu a vorbit, necum sĕ fi făcut vre-unul gura mare în această cestiune, precum ḑici Dta, dle C! Dacă ai poftă de ceartă, cearta-te cu archidiecesanii, dar nu bate pe caransebeşeni, ca sĕ simţă archidiecesanii. Materie de ceartă vei avè şi acolo destulă la întregirile de posturi protopresbiterale aflătoare şi în archidiecesă la ordinea ḑilei.

Pretinḑi lumină în causa cestiunei de apelabilitate.

Lumina aceasta se va revărsa din isvorul cel nesecat al canonicităţii, adecă al instituţiunilor divine, al aşezămintelor şi tradiţiunilor milenarie ale bisericei noastre ortodocse rĕsăritene, pe care noi după credinţa noastră, le privim de inspirate de însuşi fundatoriul bisericei şi ca atari le considerăm de nestrămutabile.

Până la desvoltarea statutului organic în acest punct încă manc, şi anume până la corecta precisare şi enumerarea pe cât este posibil — taxativă a causelor apelabile, şi neapelabile făcută în bună şi armonioasă înţelegere între toţi factorii competenţi ai legislaţiunei bisericesci, vom fi cu cuvenită reservă şi precauţiune în această grea cestiune. Nu am voì sĕ asistăm şi mai departe ca martori la anomalii, ca cea întâmplată în diecesa Aradului sub fostul episcop Procopiu Ivacicovici, în care diecesă, certa pentru posesiuuea unei străni (jeţu) în biserica unui orăşel s'a deliberat pertratat, şi decis la 7 instanţii începênd dela Epitropia parochială până sus la Mitropoliă.

Prin aceste lămuriri credem a ne fi esplicat destul de chiar punctul nostru de mânecare în cestiunea apelabilităţii şi aşa apostrofarea dlui C. „Ce statut! Eu sum statutul“ remâne ceea ce a fost dela început, o insinaţiune maliţioasă.

Dl C. în necazul sĕu, că am cutezat şi noi a-ne da o părere în o cestiune cardinală a administraţiunei bisericesci şi încă o opiniune contrarie vederilor Dsale, ne încusă indirect, că am cocheta cu nisuinţele reacţionarie ale episcopatului sêrbesc!

Tare te înşeli dle C. dacă serios judeci astfel despre noi. Sĕ ferească Dḑeu pentru totdeauna biserica noastră de situaţiunea cea tristă, ce ni-o înfăţoşează încă şi astăḑi biserica sêrbească. Vedem şi pe episcopat şi pe inteligința cea mai devotată bisericei şi neamului ei molestând pe Ministri cu projecte şi petiţiuni în causa regulărei organismului lor eclesiastic sdruncinat.

De unde vine decadența aceasta a unei biserici bogate, atât de splendide şi puternice mai nainte? Istoria ultimilor congrese bis. sêrbesci ne învederează causele: frecările necontenite între Episcopat şi majorităţile Congreselor, tinderea lumenilor la putere absolută în biserică sau precum a caracterisat aceste lupte un Episcop sêrbesc mai bĕtrân: „dă-te tu jos, sĕ mĕ pun eu“ (la putere).

Dacă i-ar succede dlui C. sĕ ocupe în biserica noastră română rolul, ce l'a jucat în trecut domnul Miletici cu partidul sĕu în biserica sêrbească, apoi după naturelul dlui C. am avè a ne tême şi noi de soartea viitoriului bisericei noastre, dar bunul Dḑeu va îngriji ca arborii sĕ nu crească până în ceriu.

Şi cu acestea din parte-mi am încheiat final discusiunea asupra actului electoral din Oravița,

X.

Adunarea alegĕtorilor români în Blaj.

Blaj, 15 Martie st. n. 1883. Nici odată nu a fost timpul mai nefavorabil pentru ţinerea de adunări electorale cu poporul ca acum. Scurţimea timpului, viscolele de zăpadă, drumurile rele, toate s'au conjurat, ca se nu se poată ţinè adunarea aceasta nici măcar în oara a unspreḑecea. Pe lângă toate aceste însĕ, ca şi cum poporul român ar fi voit a arăta înaintea lumei, că e gata a învinge ori ce greutăţi, când îi este atăcată naţiunea şi patria, adunarea noastră electorală a succes preste ori ce aşteptare. Încă înainte de oara otărită curtea otelului naţional, în a cărui sală avea sĕ se ţină adunarea, era plină de participanţi din tot comitatul. Punct la 2 oare s'a deschis adunarea prin Rssimul Domn Ioan Antonelli, fiind sala îndesată până la masa presidiului, ear' curtea afară, plină de cei ce nu încăpuseră în sală. Îndată după deschidere adunarea s'a constituit alegênd de preşedinte pe prea demnul luptătoriu şi neobositul român Ioan Antonelli, canonic metropolitan, cunoscut foarte bine publicului român, eară de notari pe dnul Ludovic Ciato, advocat archidiecesan şi pe dl Ioan Pop, paroch în Turiu. După aceste luând cuvêntul dl Mateiu Nicola, advocat în Alba-Iulia propune, că sĕ se aleagă un comitet electoral central de 30 inşi pentru întreg comitatul, a cărui loc de convenire sĕ fie în venitoriu Alba-Iulia, fiind că este în centrul comitatului şi nu în margine ca Blajul. Primindu-se propunerea şedinţa se suspinde pe un pătrariu de oară ca alegatorii sĕ se poată consulta asupra persoanelor, ce ar fi a se alege în comitetul electoral central pentru întreg comitatul. După un pătrariu de oară redeschiḑêndusĕ şedinţa se aleg cu aclamaţiune 30 membrii ai comitetului, din fie-care cerc electoral câte şese. Imediat după alegere dl advocat Ludovic Ciato luând cuvêntul espune luptele seculare ale naţiunei române pentru naţiune şi patrie. Mai departe sub aplausele continue, ale adunărei, respinge cu toată puterea atacurile, ca şi cum Românii ar trece în adunările lor marginile legalităţii arătând că Românii niciodată n'au dat ansă la învinuiri de genul acesta, şi mai cu drept ar putè Românii sĕ acuse pe acusatori, că însuşi ei nu respectează drepturile naţiunei române, garantate prin legile fundamentali ale statului. Tot în aplausele adunărei respinge cu toată indignaţiunea învinuirea aceea, că Românii nu s'ar inspira de simţĕmêntul patriotismului, arătând că la învinuirea aceasta rĕspunde însuşi pâmêntul Ardealului nostru, roşit de sute de ani cu sânge românesc, vĕrsat pentru patria comună. În urmă arătând pericolul ce ameninţă instrucţiunea, biserica, naţiunea şi patria noastră, dacă projectul pentru scoalele medie ar devenì lege, propune următoriul project de resoluţiune ca protest legal în contra acelui project.

Resoluţiune.

Avênd în vedere, că prin projectul de lege pentru scoalele medii, ce este acum sub desbatere în corpurile legiuitoare se face un paş mai departe în politica cea atât de funestă pentru patria noastră comună, în politica unificărei naţionale a unui stat atât de poliglot, cum este statul nostru, politica a cărei neadevĕr 'l mărturisesc istoria de 1000

www.digibuc.ro

de ani a statului acestuia, în decursul căreia nu s'a putut face nici o asimilare națională, deși simțemêntul național nu a fost nici odată așa de momentos în viața popoarelor, ca astădi.

Avênd în vedere, că numitul project de lege nu este consecență practică a principiului celui atât de natural, de a înainta cultura tuturor cetățenilor acestui stat fără deosebire de limbă și naționalitate, ci chiar din contră, tot projectul este depus și acomodat unui principiu, nu numai străin, ci chiar și stricăcios și periculos înaintărei în cultură, principiului unificărei naționale.

Avênd în vedere, că prin projectul acesta instrucțiunea, care este sufletul și tendența primă a secolului nostru se degradează de a servì unor utopii politice spre dauna intelectuală și culturală a tuturor popoarelor nemaghiare din statul acesta;

Avênd în vedere, că principiului asimilărei naționale atât de periculos pentru patria noastră i se sacrifică prin projectul acesta chiar și autonomia ambelor biserici române pe terenul scolastic, garantată prin legile fundamentale ale statului nostru, fiind că toate institutele noastre medii fundate din sudoarea noastră se supun puterei și arbitriului Ministrului instrucțiunei publice, nerêmânênd bisericilor noastre mai nimic alta, de cât numai sarcina susținerei lor, de cumva vor mai fi tolerate;

În urmă, avênd în vedere, că multe dispositiuni ale proiectului acestuia purced din motivul nefundat, cel respingem cu toată indignațiunea și mâhnirea unor patrioți ade, vêrați, ca și cum în școalele noastre medii s'ar cresce inimici ai patriei și ai statului noastru, ear nu fii ai patriei „ce sûnt gata a'și sacrifica pentru ea tot: avere, sânge și viață numai limba și națiuneanu, fiindcă aceste interese adevărate ale patriei noastre nici nu le pretind nici odată.

Noi alegătorii români din comitatul Albei-inferioare din propriul indemn, și conduși numai de iubirea către patria noastră și de simțul de dreptate și ecuitate, **protestăm** contra projectului numit, ca în contra unuia, prin care este atăcată instrucțiunea în principiile ei vitale, biserica în autonomia ei, națiunea în drepturile ei, ear patria noastră comună în adevărata ei prosperare.

Cetind vorbitoriul resoluțiunea aceasta, adunarea în mod spontaneu și-a esprimat consimțemêntul la fie-care punct. După finirea ei presidiul întreabă adunarea, dacă o primesce de a sa, la ce adunarea în unanimitate a respuns numai decât atât în sală cât și pe afară, că o primesce în totalitatea ei. După aceasta anunțându-se resoluțiunea amintită ca primită de întreaga adunare, ne mai fiind nimic la ordinea ḑilei, Presidiul, prin o vorbire scurtă, declară adunarea de închisă, mulțămind tuturor alegătorilor pentru purtarea deamnă manifestată dela început până la capêt. Înainte de depărtare dl Dr. Ioan Colceriu, medic practic propune, că adunarea să mulțămească Rssimului D. Președinte pentru tactul, cu care a sciut, ca totdeauna conduce adunarea, la ce adunarea a răspuns cu vivate întreite pentru prea demnul președinte.

Astfel adunarea a decurs preste toată așteptarea. Noi ne am făcut datorința. Viitoriul este în mânile providinței! „Gaz. Trans.“

Din camera Italiei.

La sfârșitul ședinței din 13 Martie în camera Italiei d. Sonnino a provocat earăși o ceartă. D. Mancini declară că nu poate da depeși în cestiune din cartea albastră engleză alt sens decât acela pe care l'a dat eri. Nu se poate ca el (ministrul) să fi însărcinat pe ambasadorul din London să spună neadevêrul. Italia va avè la dispositiune atât soldați, cât și mijloace de transport. Deci declarațiunile dlui Sonnino sûnt ne esacte. În privința materialului marinei, ministrul dădù următoarea esplicațiune: Nici un stat nu-și poate regula transportul pe mare fără concursul marinei comerciale. Englitera n'are decât pentru Indii transporturi proprii. Când voì să-și trimită trupele în Egipt, ea avù trebuință de două luni spre a angagia 67 vapoare. Noi ar fi trebuit să transportăm un corp de armată și am fi putut face aceasta în opt ḑile, căci cu o ḑi mai nainte de a refusa să luăm parte la intervenire în Egipt, aveam în porturile regatului nostru 27 vapoare la cea mai complectă dispositiune.

În ședința din 15 Martie a camerei italiane, d. ministru Mancini, curmându-și discursul, tăgădui ă alipirea Italiei de Austro-Ungaria și Germania este vătămătoare libertății interioare a Italiei; dovadă despre aceasta este că noi în aceste din urmă timpuri, în conformitate cu tratatele, am refusat guvernului austro-ungar estradarea a trei din supușii lui. Ministrul respinge afirmațiunea dlui Savini că cestiunea iredentismului face peste putință o bună relațiune cu Austro-Ungaria Ultimele demonstrațiuni locale, prin care se putea face să creadă despre un simțemênt de ostilitate față cu Austro-Ungaria, sûnt opera câtor-va indivizi sau a unei minorități neînsemnate. Insultele nedemne față cu o națiune amică sau cu ambasadorii ei, nu representă nici o teorie, nici un principiu; căci atunci ar trebuì să reclamăm și Corsica, Malta, Nizza și Tessinul. Mișcările iredentiste sûnt opera unei tinerimi rău sfătuite sau a unei minorități anti-monarchice, care se servă de iredentism spre a crea neajunsuri guvernului. Este de datoria tribunalelor de a lua mêsuri contra lor și ministerul, din parte 'i va năbuși cu energie nesce asemenea manifestațiuni. Este o consolațiune pentru guvern că toți oratorii de ori-care partid, afară de unul singur, au aprobat alipirea [illegible] de Austro-Ungaria și Germania. Noi vom remânè în aceastră linie de conduită și din ea vom dobândi o sporire de autoritate, și siguranță, fără a sacrifica ceva din libertatea noastră. Relațiunile noastre cu Francia se îmbunătățesc din ce în ce mai mult, după cum se poate vedé din încheerea tractatului de comerciu și din numirea ambasadorilor. Întru ceea ce privesce cestiunea tunisiană, apoi s'a dat instrucțiuni spre a se găsì un „modus vivendi“ care să nu implice nici o renunțare la drepturile Italiei, care 'i sûnt garantate prin positiunea ei și prin tractatele încheeate cu regența. Cât pentru desființarea jurisdicțiunei consolare, apoi Italia n'a refusat propunerea franceză; ea a tăcut numai reserve, care, în esență, sûnt identice cu acelea ale Engliterei, de vreme ce 'și-a reservat răspunsul său până la presentarea unei propuneri concrete și până se va otărì un regim legislativ aplicabil asupra străinilor.

D. Mancini trecù apoi la relațiunile cu Englitera și la cestiunea egipteană. Guvernul își mânține convingerea sa, că a lucrat în conformitate cu interesele țĕrei, atunci când a refusat să ia parte la intervenirea engleză. El și-a espus programa chiar dela început în depeșa dela 11 Septemvre 1881 către ambasadorul din Londra; evenimentele au confirmat predicerile formulate în această depeșă asupra faselor cestiunei egiptene. El a stăruit să se recunoască competența concertului european în locul influenței esclusive a Engliterei și Franciei în Egipt. Oratorul tăgăduesce că Italia are planul a se uni cu aceste două puteri pentru o acțiune isolată. Italia a făcut tot ce 'i-a stat prin putință spre a împedeca o intervenire armată în Egipt. Conferența dela Constantinopol a fost primită de Italia ca o întărire solemnă a acelei competențe europene, ca fiind chemată a regula afacerile Egiptului, fără însă a se măguli cu o încredere oarbă și un entusiasm nemărginit pe timpul conferenței am procedat în cea mai deplină înțelegere cu Germania și Austria, și n'am lucrat nici decum contra Engliterei, după cum reiese aceasta și din documente. La imputarea că a respins cooperarea cu Englitera, ministrul răspunde:

„După îndatoririle luate în conferență, Italia nu putea să mai învoace nici măcar forța majoră, pe care s'a întemeiat Englitera; ea nu putea să adere într'un chip brusc la o acțiune isolată. Este neesact însă că refusul ei a fost necondițional; Italia și-a reservat un răspuns definitiv, până când resultatele conferenței erau să devină vădite.“

Ministrul amintesce situațiunea de atunci a țĕrei, și dorința esprimată de opiniunea de a nu se interveni. De altmintreli Austro Ungaria și Germania nu se opuseră, dar nici nu dădură consimțemêntul lor și lăsară asupra-ne toată răspunderea. Încă o considerațiune ne mai reținu. Era lămurit că atunci când drapelul Italian s'ar fi desfășurat în apele Egiptului, ar fi apărut îndată și cel francez și s'ar fi ivit noi încurcături, Era peste putință să se prevadă durata și cheltuelile espedițiunei; programa noastră financiară și economică ar fi fost sdruncinată fără o compensare cuviincioasă, ministrul credu că nu poate lua asupră'i o asemenea răspundere. Va veni ḑice ministrul, și pentru Italia momentul istoric, când va putea să facă a valora legitima ei influență pentru protegerea intereselor naționalilor săi. Cred că guvernul a procedat într'un chip corect; el a urmat fără preget, fără esitare și nesiguranță, o programă espusă lămurit.

Mesagiul de disolvare a corpurilor legiuitoare române.

Domnilor senatori! Domnilor deputați! Legislatura ce se închee astădi va lua, cu drept cuvênt, un loc însemnat în istoria țĕrei și a parlamentului nostru.

Cestiunile importante și numĕroase, cu cari ați avut a vĕ ocupa și modul cum le-ați deslegat, sûnt o nouă dovadă de pătrunderea și spiritul patriotic, ce totdeauna au însuflat pe Români, de câte ori au fost în cestiune mari interese naționale.

Aleși in împregiurări grele și cu misiunea de a da o soluțiune cestiunei atât de importante a modificărei art. 7 din Constituțiune, ați sciut să împăcați dispositiunile scrise în tratatul dela Berlin cu interesele noastre cele mai vitale.

O lucrare de natura acesteia ar constituì, ea singură, un act însĕmnat în vieața unei legislaturi.

Opera d-voastră însĕ nu s'a mărginit aci.

Trecênd la cestiunile de organisare interioară, legile de interes economic v'au atras în special atențiunea, și lor ați consacrat cea mai mare parte a activității d-voastră.

Preocupați de dorința de a înlesnì desvoltarea și sporirea avuției naționale, ați creat instituțiuni puternice: Banca națională, casa de economii, Creditele Agricole, vi le-ați complectat prin legea învoelilor agricole și prin legea, care asigură înființarea de întreposite în porturile noastre cele mai însemnate.

Ați început opera emancipării economice a țĕrii, rescumpĕrând peste una mie kilometri de linii ferate, votând construcțiunea a o mie alți kilometri de căi ferate din diferite părți ale țĕrii.

Mânținêndu-vĕ tot în această ordine de idei, ați făcut legi pentru încuragiarea industriei naționale, pentru înființarea și susținerea a mai multe fabrici, pentru instituirea espositiunilor și concursurilor agricole și industriale.

În ordinea politică, a fost asemenea dat acestei legislaturi a înscrie în istoria țĕrei unul din cele mai mari acte pentru întărirea noastră națională: ați proclamat și întemeiat Regalitatea.

Tot de o-dată ați dat armatei desvoltarea cerută pentru a putè răspunde misiunei sale, și ați pus finanțele țĕrei într'o stare normală și prosperă.

În adevĕr, ordinea introdusă cu atâta succes în finance de către legislatura care v'a precedat, ați continuat-o cu stăruință, votând legi organice, convertind o mare parte a datoriei publice, asigurând în mod constant echilibrarea budgetului Statului; ați stabilit desvoltarea treptată a recurselor ficsare și ați permis, prin realisarea de economii,nu numai a nu recurge la înființarea de nuoi imposite, ci a ușura chiar de unele esistente. Mulțămită solicitudinei ce ați pus în tot ce se atinge de finance, bugetele statului s'au soldat neîntrerupt cu esedente, pe cari pe lângă alte recurse ordinare și extra-ordinare, leați afectat toate organisării și întărirei armatei noastre. Ori cât ar rĕmânè de făcut pe această cale, constatăm cu fericire că s'au realisat progrese foarte mari, cari compensează sacrificiile bănesci, ce țeara și a impus.

Domnilor Senatori! Domnilor Deputați! Închiḑênd ultima sesiune a acestei legislaturi, nu ne putem oprì de a recunoasce cât de însemnate și de repeḑi sûnt progresele ce țeara a făcut de mai bine de un pătrar de secol. Alte țĕri au pus un timp îndelungat pentru a obține, adesea prin lupte sângeroase, resultate ce noi am dobêndit cu mai puțină greutate. Acestei împregiurări fericite datorim că țeara s'a putut transforma fără sguduiri violente, asigurând progresele viitoare sub scutul pactului nostru fundamental.

Domnilor Senatori! Domnilor Deputați! Încungiurat în tot timpul acesta de iubirea și de devotamentul D-voastră. Eu mĕ simț fericit, în momentul de a ne despărți, să vĕ esprim mulțămirile mele cele mai vioi, și să vĕ rog ca întorcêndu-vĕ în mijlocul concetățenilor D-voastră, să duceți între dênșii sentimentul adâncei mele iubiri pentru scumpa noastră România, căreia aparțin toate cugetările Mele și a încrederei depline ce am în viitorul ei.

Conform art. 129 din Constituțiune, Adunările legiuitoare sûnt disolvate.

Varietăți.

* (Mulțămită publică). Corpul învĕțătoresc dela scoala capitală română greco-orient din Reșinari prin aceasta vine a-și esprima profunda sa mulțămită:

a) Prea onorat. Domn autor al opului „Studie asupra Constuțiunei Românilor sau esplicarea pactutului n. fundamental din 1 Iulie 1866“ G. G. Meitani din Bucuresci (România), care a avut bunăvoință a trimite Vol. V, VI și VII pentru biblioteca scoalei, prin Prea onoratul „Comitet al Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, căruia în special i esprimăm singur mulțămită, pentru că la toate ocasiunile a avut buna-atențiune de a ne îmmulți biblioteca prin trimiteri de deosebite opuri;

b) Prea onoratului d. Redactor Jacob Negruzzi, carele încă din an. 1876 ne trimite prețiuita foaie „Convorbiri Literare“ — și regulat și în anul curent; și

c) Prea on. Domn Dr. D. P. Barcian prof. la „Seminariul pedagogic-teologic Andreian“ și Secretariu al Asociațiunei tranne, care a donat pe „*Robinson Crusoe*“ de D. S. Panfiliu.

Tuturor acestor Domni pentru faptele generoase le esprimăm publice cea mai profundă mulțămită, — rogându i ca și pe viitoriu să spriginească măreața idee de a ajutora și înmulți biblioteca scoalei capitale de aici.

Din ședința corpului învĕțătoresc dela scoala capitală română greco-orient. din Reșinari, ținută la 10 Martie, 1883 st. n.

C. Hâmbășan., direct. și preș. confer. — *N. M. Todoran.*, înv. și not. confer.

* (Zăpadă) În ținutul de către rĕsărit a munților apuseni căḑù în ḑilele trecute o zăpadă mare, care de mult nu s'a pomenit. Eată dar că s'au realisat temerea ce o nutrea economul încă de demult, când-'l auḑiai ḑicênd: aceasta va să ne musce; căci „earna nu o mănâncă lupul“, când vedea timpul cel molatic. Și întru adevĕr sĕrmanul econom este amenințat, vĕḑêndu-și de o parte nutrețul ce 'și câștigase în vară, pentru susținerea vitelor sale, aproape consumat; ce va face încă de aici înainte? ear de altă parte, căci pe când speram la un timp mai favorabil, pentru ca economul să 'și poată pune în ordine lucrurile economice, și să înceapă la lucrul câmpului, pre atunci eată ne vedem surprinși de un ce, a cărui timp ar fi fost prin Decembre.

Aceasta ne amenință cu atât mai tare pentru că economul ne ajutorându l timpul, ca să poată începe la arătură se va întârḑia — fiind anevoioase pe locuri deluroase și petroase — și aceasta de sigur îi va aduce daună, carea va fi spre nemulțămirea tuturor de prin aceste părți, cu deosebire din

www.digibuc.ro

causă că, clima acestui ţinut fiind rece este de natură de a nu produce alte seminţe, decât, esclusiv numai grĕu de primăvară; ear de cucuruz sau grâu de toamnă nice vorbă. —

Sĕrmana poporaţiune de munte, cât este ea de espusă influinţelor stricăcioase ale naturei — vênturi orcanice, zăpadă — şi acestea cu atâta o apasă mai tare, fiind că pre aici clădirile economice ale bietului econom nu-i sûnt acasă în curte şi ici are o şură, colea o poeată, unde-şi ţine vitele, îndepărtare de casă de câte 1—2 oare.

E trist a vedè pe bietul econom cum înoată prin troienele de omeţi adunaţi de vênt, în mărime adese asemenea arborilor jigantici, făcêndu-şi cu lopata loc, ca sĕ străbată cu vitele la un isvor din apropiere, spre a le adăpa. —

Mai departe, prin aceasta li s'au făcut imposibilă locuitorilor cercetarea vre unui têrg din apropiere, care cu toate acestea sûnt foarte departe, spre a'şi vinde vacă, oae etc, ca sĕ plătească contribuţiunea, sĕ 'şi procure bucate pentru susţinerea familiei sale, şi alte greutăţi ḑilnice, ce li se impun pe ḑi ce merge, tot mai mult.

Cristesci în 4 Martie 1883.

Ioan Moruşca
cler abs. şi învĕţ.

* (Noul ministru de culte al Bulgariei.) Credem a face plăcere concetăţenilor nostri, ḑice „Ţeara de sus“, spuindu-le, că noul ministru de culte al Bulgariei, ce figurează în noul cabinet Sobolef sub numele Agoura, nu este alt, de cât d. Dim. Agura, fost profesor, în anii 73—74, la liceul nostru din Botoşani, şi pe urmă fost revisor scolar în judeţul Bolgradului, până la luarea Basarabiei. De origine, d. Agura este basarabian, şi studiile şi le-a făcut, cu succes, la facultatea de litere din Iaşi, în anii 1839—72. Este tinĕr, că de 35—36 ani. După luarea Basarabiei şi întemeiarea Principatului bulgar, d-sa trecu la Sofi'a, unde ajutat de cunoscinţa limbei bulgare, întră în serviţul Statului, ocupând de atunci mereu funcţiunea de director general al diferitelor ministere. Astăḑi e ministru de culte şi intrucţiune. Mai mulţi amici ai sei din localitatea noastră l'au felicitat prin telegrame pentru norocita înaintare.

* (Încoronarea ţarului) s'a ficsat definitiv pentru ḑiua de 15 — 27 Maiu. Trupele destinate a lua parte la serbări, au şi primit ordinul de plecare la Moscva, unde vor sta până la 2 Iunie.

Bursa de Viena şi Pesta.

Din 22 Martie n. 1883.

	Viena	*B-pesta*
Renta de aur ung. de 6%.	120.25	120.20
Renta de aur ung. de 4%.	88.90	88 60
Renta ung. de hârtie.	86.95	87.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	135 75	135.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung..	100—	100.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	95.80	91.25
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	98.90	96.—
Obligaţiuni ung. de rescumpĕrarea pământului	97.50	98.75
Obligaţiuni ung. cu clausulă de sorţire	98.—	97.25
Obligaţiuni urbariale temeşianede		98—
Obligaţiuni urb. temeş. cuasulă sorţire	97 25	9725
Obligaţiuni urbariale transilvane.	98..25	98.25
Obligaţiuni urbariale croato-slavonice	99.—	99.—
Obligaţiuniung. de rescumpărarea ḑecimei de vin	97.50	97.75
Sorţi unguresci cu premii	115.75	115.50
Sorţi de regularea Tisei	109.90	109.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	78 15	78.20
Datorie de stat austr. în argint	78.50	78.50
Renta de aur austriacă	97.85	87.90
Sorţi de stat dela 1860	131.—	131.—
Acţiuni de bancă austro-ung.	830.—	830.—
Acţiuni de bancă de credit ung.	312.25	310.50
Acţiuni de credit austr..	312.50	310.60
London (pe poliţa de trei luni)	119 55	119.55
Strisuri fonciari ale institutului „Albina“		100 30
Galbin.	5.65	5.62
Napoleon.	9.48	9.48
100 marce nemţesci	58.45	58.45

Nr. 24. [388] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochieide a III. clasă Miheşiu (Mözö Meheş) în protopresbiteratul Turdei se deschide concurs până la 1/13 Aprile a. c.

Emolumentele sûnt:

Porţiunea canonică, loc arătoriu tot de clasa III, 18 jugere. Casa parochială cu edificiile economice. Cimiteriul, 2 părţi ale bisericei şi una a preotului.

Dela 60 familii câte una ḑi de lucru.

Stola epitrafirului obicinuită.

Doritorii de a ocupa această parochie vor avè a'şi aşterne petiţiunile instruite conform statului organic la subscrisul oficiu protopresbiteral până la terminul amintit mai sus.

Agărbiciu p. u. Gyéres 28 Februarie 1883.

În conţelegere cu comitetul parochial.

Simeon Pop Moldovan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 24 [381] 3—3

CONCURS.

Pentru staţiunea vacantă de paroch în Restoşnea şi filialul Poläţi, în conformitate cu ordinaţiunea consistorială dto — 2 Decembre 1882 Nr. 4095 B. — se escrie concurs cu termin de 30 ḑile dela prima publicare.

Emolumentele sûnt

a) Dela 112 familii a. 2 fl v. a. 224 fl. v. a.

b) dela 29 familii a 1 fl. 29 fl v. a.

c) dela 42 familii câte o ḑi de lucru a. 50 cr. 21 fl. v. a.

d) Venitele stolari 60 fl. v. a. — Suma 334 fl. v. a.

e) Lemnele de foc trebuincioase şi prospect de a se îmbunătăţi salariul parochului din interesele anuali a unui deposit de 100 fl. v. a. ce se administrează de către Prea veneratul Consistoriu Archidiecesan.

f) Lipsind superedificatele parochiale; până la edificarea acestora parochul respectiv se va încuartira în scoala din matera Restoşnea.

Petenţii vor avè a subşterne suplicele concursuali instruite în sensul statutului organic şi al regulamentului pentru parochii la subscrisul în Idicel, posta ultimă Reghinul săsesc.

Oficiul protopresbiteral gr. or. Tractul Reghinului.

Idicel 19 Februariu 1883.

In conţelegere cu comitetul parochial

Galaction Şagău m. p.,
protopresbiter.

Nr. 3532 v. c. 1883. [385] 2—3

Publicaţiune de concurs.

Prin aceasta se publică concurs la şease posturi sistemisate de practicanţi la administraţiunea comitatului Sibiiului.

Fie-care din aceste posturi este provĕḑut cu salariu de 300 fl. şi 60 fl. bani de cuartir.

Doritorii de a concurge se îndrumează a'şi înainta petiţiunile concernente, instruite cu adeverinţe originale sau în copii legalisate, prin care sĕ se testeze cualificaţiunea prescrisă în articlul I de lege din 1883, până la 20 Aprile a. c., ilustrului domn comite suprem al comitatului Sibiiului şi comite săsesc.

În urma hotărîrei protocolare din 12 Februarie 1883 sub 2 a jurisdicţiunei comitetului comitatens.

Sibiiu în 19 Martie 1883.

Vice-comitele comitatului Sibiiului
Senor Augustin m. p.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A XIV-lea adunare generală ordinară

va avè loc **Duminecă în 8 Aprilie c. n. a. c.** la **3 oare** după prânz în casa propriă a institutului *(strada Cisnădiei Nr. 5.)*

Obiecte de pertractare sûnt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1882.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghiare.
5. Propuneri incurse.
6. Sorţiri de obligaţiuni ale fondului de întemeiare.

Sibiiu în 9 Martie 1883.

[387] 1—2 **Consiliul administrativ.**

Numai odată

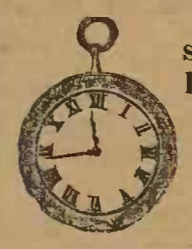

se ofere o ocasiune aşa de favorabilă de a proeura un orologiu escelent cu

jumetate preţul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă şi Elveţia. Consecenţa a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat esistenţa fabricilor. Şi fabrica representată de noi, care e cea dintâiu şi cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încredinţându-ne pe noi cu vêndarea fabricatelor sale. Aceste aşa numitele **oroloage-de-buzunariu-Washington** sûnt cele mai bune de pe lume, sûnt foarte elegant gravurate şi înfrumseţate şi lucrate după sistemă americană.

Toate oroloagele sûnt repassate (esaminate) pe secundă şi garantăm **pentru fie-care 5 ani**

Ca dovadă a garanţiei sigure şi a soliditătii celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sûntem gata a reprimi şi schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 **remontoire de buzunariu** fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acurateţă estra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanţ şi medalion etc., preţul de mai nainte **fl. 25**, acum numai **fl. 10.20** de unul.

1000 **ancore esemplare de lucs** din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arĕtător de secunde, sticlă lată de cristal, **mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.**

1000 **oroloage-cilindre** înfrumseţate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanţ medalion şi cutie de catifea, **mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.**

1000 **oroloage ancore de argint** veritabil de 13 loţi, **probat de oficiul monetariu c. r.** pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. **Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.**

1000 **oroloage remontoire-Washington de buzunariu** din argint greu şi veritabil de 13 loţi probat la oficiul c. r. de punciare, pe lângă garanţie severă repassate pe secundă, cu mechanism de nickel aşa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. **Oroloagele aceste au costat mai nainte fl. 40 şi astăḑi se capĕtă cu preţul fabulos de eftin numai cu fl. 20.** Afară de aceastu lângă fie-care orolagiu se dă grătuit un lanţ, medalion şi cutie de catifea.

1000 **oroloage pentru doamne de aur** veritabil cu 10 rubinuri, **mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.**

1000 **oroloage remontoire de aur** veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 **oroloage de părete** cu încuadratură de emailul cel mai fin şi cu mehanism de sunat, mai nainte cu florini 6 acum cu fl. 3.75 unul repassat.

650 **oroloage desteptătoare** cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile şi ca oroloage pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 **pendule** cu lucru foarte fin de sculptură în căsulii înalte gotice de lemn, de întors în fie-care a opta ḑi, regulate fin pe secundă, foarte frumoase şi imposante; de oare-ce un astfeliu de orologiu şi în 20 de ani mai are preţ îndoitsĕ nu lipseascâ astfeliu de orologiu din nici o familie, mai cu samă pentru că astfeliu de piesă de cabinet este decor în fie-care locuinţă. Oroloagele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preţ escepţional de eftin de fl. 15.75 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are sĕ adauge şi o arvună.

Adresa:

Desfacere de oroloage

a

[389] 1—2

Fabricei de oroloage Fromm.

Viena Rotheuthurmstrasse Nr. 9, Parterre.

Zambach şi Gavora.

Fabrică de vestminte şi recuisite bisericesci

de rit catolic şi grec. [205] 27—30

în Budapesta, strada Vaţului, Váczi utcza Nr. 17.

Felon sau Odâjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate feliurile de steaguri, şi pentru societăţi industriale (şi pentru pompieri) co-

vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelniţe, pacifical, candele de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărţi de Evangelie etc.

Comande se efectuesc promt. — Obiectele, cari nu vor convenì, se vor schimba cu altele

Redactor rĕspunḑĕtor **Nicolau Cristea.** **Editura şi tipariul tipografiei archidiecesane.**

www.digibuc.ro